

Vi er Havnens gamle Dreng.
Vi har elsket vores Job.
Vi har lastet og losset saa længe,
det endnu kan ses paa vor Krop.
Vore haarde og barkedede Hænder
kan fortælle om Arbejdets Slid.
Det har sat sine spor i vore Lænder
som et Levn fra en arbejdssom Tid.

Vi er Havnens gamle Dreng
som omsider har lagt op.
Vi kan huske at modta' en Længe.
Vi kan huske at lægge en Strop.
Vi har gaaet med Byrder i Favnen
og fornemmet en Hooks i en Haand.
Det er den slags, der binder os til Havnen
- binder os med de stærkeste Baand.

Vi er Havnens gamle Dreng.
Vi er dus med Kran og Spil.
Det var Tider, der ofte var strenge;
men vi vidste, hvor vi hørte til.
Og endnu kan vi ildne og mane
vore unge, der nu staar paa Vagt
til at værne vort Forbunds gamle Fane
i en fast og ubrydelig Pagt.